

Onuncu Lem'a'daki şefkat tokatlarında, Şamlı Hafız Tevfik abinin başına gelen tokatlardan birincisini tam anlamadım; "Kur'an'ı yazma şevkim gitti." diyor, neden şevki gidiyor?

"BİRİNCİSİ: Lillâhilhamd, benim hatt-ı Arabiyem Kur'ân'a bir derece uygun bir tarzda ihsan edilmişti. Üstadım en evvel üç cüz bana yazdırmakla sair arkadaşlarıma taksim etti. Kur'ân yazmak iştiyakı, risalelerin tebyiz ve tesvidindeki hizmetime arzumu kırdı. Hem Arabî hattı bulunmayan sair arkadaşlara tefevvuk edeceğim diye gururkârâne bir tavırda bulundum. Hattâ Üstadım yazıya ait bir tedbir bana söylediği vakit, '*Bu iş bana aittir.*' o vakit dedim. '*Ben bunu biliyorum, ders almaya ihtiyacım yoktur.*' gibi mağrurâne söyledim. İşte bu hatama göre, fevkalâde, hiç hatıra gelmeyen bir tokat yedim. En az Arabî hattı olan bir kardeşime (*Hüsrev'e*) yetişemedim. Bizler bütün hayret ettik. Şimdi anladık ki, o bir tokattır."⁽¹⁾

Şamlı Hafız Tevfik Ağabey, Arapçası olduğu için, kendine itimat edip, gurur yapması ve diğer talebelere üstünlük hissiyatına kapılmasından dolayı, yazıcılar içinde en geride kalmak şeklinde tokat yiyor. Yani Şamlı Hafız Tevfik Ağabey, en hızlı ve en güzel yazmak beklentisi içinde iken, ondan daha geri olan Hüsrev Ağabey, daha hızlı ve daha güzel yazıyor Kur'an'ı.

Şamlı Hafız Tevfik Ağabeyin, hizmet-i Kur'âniyede fütur verecek ve şevkini kıracak hareketi ise; Kur'ân yazmak iştiyakının, risalelerin tebyiz ve tesvidindeki hizmetine soğuk baktırmasıdır. Yani Kur'an yazmak sevdası; Risale-i Nur'un hizmetine set çekti. Ceza olarak da yukarıda anlatılan tokadı yedi.

(1) bk. [Lem'alar, Onuncu Lem'a.](#)